

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ 2011-2012

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

16/1/2012 Τυραννόσαυρος *Πάντι Κονσιντάν*

23/1/2012 Εκτός νόμου και χρόνου *Τζον Μάικλ ΜακΝτόνα*

30/1/2012 Ένας χωρισμός *Ασγκάρ Φαραντί*

6/2/2012 Μίχαελ *Μάρκους Σλάιντσερ*

13/2/2012 Βασιλιάς σε μια κόλαση *Μάριους Χολστ*

20/2/2012 Πίνα Μπάους *Βιμ Βέντερς*

27/2/2012 Πρέπει να μιλήσουμε για τον Κέβιν *Λιν Ράμσι*

5/3/2012 Το παιδί με το ποδήλατο *Αδελφοί Νταρντέν*

12/3/2012 Πολεμώντας για τη νίκη *Βαλερί Ντονζελί*

19/3/2012 Το λιμάνι της Χάβρης *Άκι Καουρισμάκι*

26/3/2012 Κοτόπουλο με δαμάσκηνα *Μαρζάν Σατραπί - Βενσάν Παρονό*

2/4/2014 Κάποτε στην Ανατολία *Νούρι Μπίλγκε Τσεϊλάν*

ΕΝΑΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ - JODAEIYE NAZER AZ SIMIN

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ασγκάρ Φαραντί
Ηθοποιοί: Πείμάν Μοσαντί, Λεϊλά Χαντάμι,
 Σάρεχ Μπαγιατί, Σαρίνα Φαραντί
Χώρα: Ιράν (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 123΄

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

22 βραβεία και 6 υποψηφιότητες. Ανάμεσα σε αυτά:

- 61ο Φεστιβάλ Βερολίνου 2011
- * Χρυσή Άρκτος Καλύτερης Ταινίας
- * Αργυρή Άρκτος Ανδρικής και Γυναικείας Ερμηνείας
- * Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής
- * Berliner Morgenpost Readers
- Βραβεία New York Film Critics Circle 2011
- * Καλύτερη Ξενόγλωσση ταινία

Εικόνα των κοινωνικών και άλλων προβλημάτων του σημερινού Ιράν μέσα από την ιστορία ενός ζευγαριού, που αποφασίζει να πάρει διαζύγιο, σε

μία αριστουργηματική σπαραχτική ταινία -Χρυσή Άρκτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου- δοσμένη με λεπτότητα και οξυδέρκεια.

Ο Ναντέρ και η Σιμίν διαφωνούν για το αν πρέπει να συνεχίσουν τη ζωή τους στο Ιράν και σκέφτονται να χωρίσουν. Αναγκασμένος να βρει μια γυναίκα να προσέχει τον πατέρα του που πάσχει από Αλτσχάιμερ, ο Ναντέρ θα βρεθεί ξαφνικά μπλεγμένος σε μια μοιραία παρεξήγηση.

Αριστουργηματικός, μοναδικής δεξιότητας συνδυασμός δράματος χαρακτήρων και κοινωνικής τοιχογραφίας, χωρίς ήχους καλλιτεχνικού φολκλόρ ή φωτογενούς μιζέριας, ο δημιουργός του "Τι απέγινε η Έλι" περιγράφει με διεισδυτική ακρίβεια όλο το σύγχρονο κοινωνικό ιστό του Ιράν, αποτυπώνοντας τις διαπλεκόμενες σχέσεις του, τονίζοντας τις εγγενείς αντιφάσεις του και φέρνοντας στην επιφάνεια τις (πολιτικές από τη μια και ψυχολογικές από την άλλη) δυνάμεις που τον καθορίζουν. Χρυσή Άρκτος καλύτερης ταινίας και Αργυρές Αντρικής και Γυναικείας ερμηνείας στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

Σ'ένα ρεαλιστικό κινηματογράφο, με όλα τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα της σύγχρονης ιρανικής κοινωνίας, στρέφεται ο γνωστός σκηνοθέτης Ασγκάρ Φαραντί στην ταινία του «Ενας χωρισμός». Η ταινία αρχίζει στο δικαστήριο, με ένα ζευγάρι να ζητά διαζύγιο: η Σιμίν θέλει να εγκαταλείψει το Ιράν μαζί με την 11χρονη κόρη της και ο άντρας της, Νάντερ, θέλει να παραμείνει στο Ιράν, για να φροντίζει τον πατέρα του, που πάσχει από Αλτσχάιμερ. Η Σιμίν εγκαταλείπει προσωρινά το σπίτι, περιμένοντας την κόρη της ν' αποφασίσει ποιον από τους δυο τους θ' ακολουθήσει, ενώ ο Νάντερ προσλαμβάνει μια έγκυο γυναίκα (η οποία μαζί φέρνει και τη μικρή της κόρη) να φροντίζει τον πατέρα του. Ενα, όμως, ατύχημα με τον άρρωστο πατέρα, όταν η έγκυος γυναίκα τον αφήνει μόνο, και το γεγονός ότι αυτή δεν έχει πει στον άντρα της πως έχει αρχίσει να εργάζεται, οδηγούν σε παρεξηγήσεις και συγκρούσεις και προκαλούν ρήξη στις σχέσεις ανάμεσα στα διάφορα πρόσωπα.

Ο Φαραντί (δημιουργός τής επίσης βραβευμένης «Σχετικά με τον Ελι»), αναπτύσσει με λεπτομέρεια τις διάφορες καταστάσεις, καταγράφοντας με εξαιρετική λεπτότητα τις σχέσεις ανάμεσα στα πρόσωπα, τις μεταπτώσεις στη συμπεριφορά τους, συμπεριφορά συχνά απερίσκεπτη, που, όμως, επηρεάζει τα παιδιά γύρω τους. Παράλληλα, με την ίδια λεπτότητα και οξυδέρκεια, μας δίνει και μια εικόνα των πολύπλοκων κοινωνικών, θρησκευτικών και άλλων καταστάσεων της χώρας του, με τις πολιτισμικές και άλλες συγκρούσεις, την επίδραση της θρησκείας (όπως στη σκηνή όπου η γυναίκα που φροντίζει τον άρρωστο πατέρα του Νάντερ, ζητά την έγκριση του ιμάμη, για να αγγίξει το γυμνό σώμα του άντρα στο μπάνιο), τη θέση της γυναίκας στη σύγχρονη ιρανική κοινωνία, αλλά και θέματα τιμής, που οδηγούν σε επικίνδυνες συγκρούσεις.

Η αφήγηση έχει ένα δικό της, θαυμάσιο ρυθμό, από τον οποίο δεν λείπει και το σασπένς, με μεγάλα, εικαστικά, συναρπαστικά πλάνα συνόλου, που τοποθετούν τα πρόσωπα στο κοινωνικό τους περιβάλλον, με τον Φαραντί να αντιμετωπίζει τα πρόσωπά του αντικειμενικά, χωρίς προσωπικές ηθικές κρίσεις, αφήνοντας το θεατή να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα. Δεν είναι τυχαίο πως στα πρώτα κιόλας πλάνα στο δικαστήριο βλέπουμε το ζευγάρι να εξηγεί στο δικαστή, το καθένα ξεχωριστά, κοιτάζοντας κατευθείαν στην κάμερα (δηλαδή το κινηματογραφικό κοινό) τη δική του άποψη. Με σιγουριά, αλλά και διακριτικότητα, ο Φαραντί ξεπερνά το απλό οικογενειακό δράμα, για να μας προσφέρει μια συναρπαστική, συγκλονιστική ταινία, αντάξια εκείνων των συμπατριωτών του, Τζαφάρ Παναχί και Αμπάς Κιαροστάμι.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΑΣΓΚΑΡ ΦΑΡΑΝΤΙ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Enas horismos, Darbareye Ely, Chaharshanbe-soori, Shah-re ziba, Raghs dar ahobar

